

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

10. Quando pro salute animarum debeant se exponere periculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

versantur, præcipuè controvvertuntur; nec ipsorum ignorantia perversiois periculum exponantur. Deinde agant de vitiis & de modis illa vitandi, & cum in illa inciderint, quomodo per Ecclesiæ Sacramenta indeliberentur; de virtutibus, de modo orandi, de penis æternis, de æterna gloria & similibus. Sublimes materias quæ ad salutem parum aut nihil conducunt, transilient. Potius catechizent, quàm prædicent; potius erudiant ignaros, quàm sublimibus conceptibus, ingenia delectent. Præcipuum studium in Sacra Scriptura impendant, illa enim panoplia est omnium virtutum & salutaris scientiæ. Hoc enim verè est prædicare verbum Dei, quod ipsi commissum est.

ARTICULUS X.

Quando pro salute animarum debeant se exponere periculo.

Pro cuius resolutione distinguenda est triplex necessitas, Extrema, videlicet Gravissima & Communis, sicut à Theologis distingui solet in materia eleemosynæ corporalis. Extrema necessitas spiritualis est, per quam nisi succurratur, proximus est in evidenti periculo æternæ damnationis; ut si puer sit inter infideles non bap-

baptizatus, aut propter pestem derelictus: aut etiam si adultus moriturus sit impœnitens, *Gravis* necessitas spiritualis est, quando existens in mortis periculo salvari quidem potest, sed difficulter, v.g. tempore pestis; posset enim sine confessione cum sola contritione justificari, sed obruto infirmitate hoc planè est difficile. *Communis* necessitas est, quam patiuntur illi qui communes peccandi occasiones incurrunt, unde facilè & per plures liberari possunt.

Distinguendum etiam est periculum, videlicet, propriæ salutis spiritualis, vitæ corporalis, amissionis bonorum temporalium, exilii aut similibus.

Tandem etiam una est obligatio ex stricta justitia, & altera ex sola charitate. Ex stricta justitia obligatur qui ex officio tenetur, aut conductus pretio aut simili titulo. Ex charitate autem quando nullum adest strictum jus, sed est sola obligatio ex præcepto charitatis proximi, quod omnibus est datum.

His præmissis de periculo propriæ salutis spiritualis nihil dicendum est, nisi quod in nullo casu necessitatis proximi, quisquam possit illud subire, plus enim debet homo salutis propriæ curam habere, quàm alienæ. Si tamen proprium periculum parvum sit, periculum autem proximi extremum, poterit se illi exponere, recurrendo tamen ad divinum auxilium.

Prim

Prima Conclusio : Quicumque Christiane in m
debet non tantum bona temporalia, & quocumque red
cumque proprium bonum corporale, sed etiam suam
vitam ipsam postponere spirituali salutis prope tene
mi, quando est in extrema necessitate. Et pericul
pressè S. Th. 2. 2. q. 26. a. 5. ad 3. ubi agitur de tempo
de charitate quam quisque tenetur habere erga 2. C
proximum. Non est, inquit, de necessitate & ad h
charitatis quod proprium corpus exponat vitam
salute proximi, nisi in casu quo tenetur eius salutem pro sal
providere. Et clarius opus. de Perfect. vitate
spiritualis c. 14. Plus debet unusquisque Deum Pr.
diligere quam corpora nostra. Unde vitam corpoream Missio
ralem pro salute spirituali proximorum ponere ergo si
convenit, & hoc cadit sub necessitate precepti extrema
necessitatis articulo; puta si aliquis videret rii, q
aliquem ab infidelibus seduci, deberet se movere in nec
periculo exponere, ut eum à seductione libera in illo
ret. suam

Et S. August. lib. de mendacio c. 6. dicitur episto
Temporalem planè vitam suam pro aeterna vita qua a
proximi non dubitabit Christianus amittere. Et ma,
hoc est conforme illi 1. Joannis 3. v. 16. In quam
hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam illi qui tu
animam suam pro nobis posuit, & nos debemus rium
pro fratribus animas ponere. Et si animam sicut cogita
vitam; multò magis debemus postponere tur ex
amissionem, quorumcumque bonorum tempo tus in
ralium salutis spirituali proximi. ab om
gitan

Ex quo sequitur ad baptizandum puerum
omnino ab aliis destitutum, aut ad volentem
se

Christiani in mortis articulo convertere, instruendum; & quod si non potest, ut reducendum peccatorem alioquin in peccato suo moriturum, quicumque Missionarius teneatur, saltem ex charitatis præcepto, in periculo vitæ, & quorumcumque bonorum temporalium & commodorum exponere.

2. Conclusio. Tenentur etiam Missionarii, & adhuc magis stricti Pastores, exponere vitam & alia bona & commoda temporalia pro salute spirituali proximi, in gravi necessitate.

Pr. Major est obligatio Pastorum & aliorum Missionariorum quam sit aliorum fidelium, ergo si omnes teneantur ita succurrere in extrema necessitate, Pastores, & alii Missionarii, qui sunt quasi Pastores, tenebuntur etiam in necessitate tantum gravi. Quod fundatur in illo Joannis 10. v. 11. *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Aptissimè huc facit epistola 180. S. August. de fuga in persecutione quæ ad præsens propositum est lectu dignissima, ex qua sequentia extraxi: *nisi fortè quisquam contenderit non esse ministrum impium, qui tunc subtrahit ministerium pietati necessarium, quando magis est necessarium. An non cogitamus cum ad istorum periculorum pervenitur extrema, nec est potestas ulla fugiendi, quantum in Ecclesia fieri soleat ab utroque sexu, atque, ab omni etate conversus, aliis baptismum flagitantibus, aliis reconciliationem, aliis etiam pœnitentiæ ipsius actionem, omnibus consolationem,*

tionem, & Sacramentorum confectionem (lum ad
 erogationem? ubi si ministri desint, quantu
 exitium sequatur eos qui de isto seculo vel
 regenerati exeunt, vel ligati? Quantus deniq
 gemitus omnium! & quorumdam quanta bla
 phemia de absentia ministeriorum & minist
 rum! vide quid faciat malorum temporalium
 timor, & quanta in eo sit acquisitio malorum
 aeternorum. Si autem ministri adsint, pro vir
 bus quas eis Dominus subministrat, omnib
 subvenitur, alii baptizantur, alii reconcilia
 tur, nulli Dominici corporis communionem fran
 dantur, omnes consolantur, adiscantur, exhor
 tantur, ut Deum rogent, qui potens est omnia qu
 timentur avertere, &c. Omnia applicari poss
 sunt pro tempore pestis, sed de casibus tunc
 occurrentibus specialiter loquemur toto ult
 mo tractatu.

ARTICULUS XI.

*Quinam propriè censeantur esse Mis
 sionarii.*

CUM Missionarii à mittendo seu missione
 dicantur, licet intra limites Catholico
 rum mittantur, interdum tam sæculares Sa
 cerdotes quàm Religiosi ad diversos pagos ad
 prædicandam pœnitentiam, & rudem popu
 lum